

UZASADNIENIE

B. F. (1) został oskarżony o to, że w dniu 16 lutego 2016 roku w W. w sklepie (...) przy ulicy (...) usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci damskiej wody perfumowanej W. 40 ml o wartości 134,99 złotych oraz męskiej wody toaletowej A. 75 ml o wartości 339,99 złotych poprzez zerwanie z nich folii z zabezpieczeniami antykradzieżowymi, czym działał na szkodę firmy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracownicy sklepu, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne, tj. o czyn zabroniony kwalifikowany z art. 13 § 1 k.k. w biegu z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 16 lutego 2016 roku B. F. (1) wszedł do sklepu (...) w W. przy ul. (...). Wziął koszyk i zaczął chodzić po sklepie. W pewnym momencie podszedł do półki, na której stała woda perfumowana W. (...) o pojemności 40 ml o wartości 134,99 złotych. Wziął z półki pudełko z kosmetykami i rozerwał folię z opakowania. Następnie B. F. (1) odstawił pudełko na miejsce. Po chwili podszedł do półki z kosmetykami męskimi i tam wziął dwa pudełka z kosmetykami, w tym z wodą toaletową A. o pojemności 75 ml o wartości 339,99 złotych. Włożył opakowania do koszyka i wrócił do półki, przy której stał poprzednio. Tam wyciągnął z koszyka jedno z pudełek z kosmetykiem, otworzył je i odstawił na półkę, gdzie stała woda perfumowana poprzednio przez niego otwarta. Następnie, rozerwał folię na opakowaniu wody toaletowej A.. B. F. (1) dokonał uszkodzenia folii, którą były owinięte pudełka z kosmetykami.

Dowód:

- wyjaśnienia B. F. k. 16, ujawnione na k. 65v, k. 65-65v
- zeznania M. S. k. 122v, ujawnione na k. 79v
- zeznania M. R. k. 126, ujawnione na k. 67v, k. 67
- nagranie z monitoringu k. 47, ujawnione na k. 79v
- protokół oględzin rzeczy k. 48-49, 62-63, ujawniony na k. 107
- dokumentacja fotograficzna k. 53-61, 64-72 ujawniona na k. 107

W momencie, gdy B. F. (1) rozrywał folię z opakowania wody toaletowej A., usłyszała to stojąca nieopodal M. K. (1). Podeszła ona do B. F. (1) i zainteresowała się, co on robił. Mężczyzna powiedział jej, iż jedynie szukał testera kosmetyków i razem z M. K. (1) odszedł do półki z kosmetykami męskimi, gdzie ona pokazała mu testery. B. F. (1) oddał M. K. (1) pudełko z kosmetykiem. B. F. (1) nie chował niczego, nie chciał nic ukryć. O zdarzeniu, M. K. (1) poinformowała M. R. (2) – pracownika ochrony sklepu. B. F. (1) został zatrzymany przez pracownika ochrony – M. R. (2), ze względu na uszkodzenie mienia w postaci pudełka perfum. Następnie została wezwana Policja i B. F. (1) został zatrzymany przez Policję.

Dowód:

- wyjaśnienia B. F. k. 16, ujawnione na k. 65v, k. 65v,
- zeznania M. S. k. 122v-123, ujawnione na k. 79v
- zeznania M. R. k. 126, ujawnione na k. 67v, k. 67-67v
- zeznania M. K. k. 128v-129v, ujawnione na k. 66v, k. 66-66v

- nagranie z monitoringu k. 47, ujawnione na k. 79v
- protokół oględzin rzeczy k. 48-49, 62-63, ujawniony na k. 107
- dokumentacja fotograficzna k. 53-61, 64-72 ujawniona na k. 107
- protokół zatrzymania osoby k. 2, ujawniony na k. 107
- protokół ujęcia k. 51, ujawniony na k. 107

B. F. (1) w toku postępowania przygotowawczego został poddany badaniom psychiatrycznym.

Dowód:

- opinia sądowno – psychiatryczna k. 39–40, ujawniona na k. 107

B. F. (1) był w przeszłości osobą karaną, w tym za przestępstwa związane dokonywaniem kradzieży.

Dowód:

- karta karna – k. 44 – 46, 84 – 86, 46-48, ujawniona na k. 107

B. F. (1) składając wyjaśnienia konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony przyznawał się jedynie do uszkodzenia folii, w którą owinięte były opakowania kosmetyków.

B. F. (1) potwierdził w swych wyjaśnieniach, iż w dniu zdarzenia był w sklepie (...) w W. przy ul. (...). W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, albowiem były one spójne z zeznaniami M. K. (1), M. R. (3) i M. S. (2), jak i były zgodne z ujawnionym nagraniem z monitoringu, na którym to oskarżony się rozpoznał. Oskarżony został zatrzymany w sklepie, zaraz po zdarzeniu, co miało swe odzwierciedlenie w protokole zatrzymania osoby. B. F. (1) potwierdził, że został zatrzymany przez ochroniarza w sklepie, a następnie przewieziony przez Policję do komendy. W tym zakresie Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, albowiem korespondowały z zeznaniami M. K. (1), M. R. (3) i M. S. (2) oraz były zgodne z przedłożonym w sprawie protokołem zatrzymania osoby.

Sąd zwrócił uwagę na wyjaśnienia oskarżonego, w których zaprzeczał, aby chciał ukraść przedmiotowe kosmetyki. W tej części Sąd dał wiarę jego wyjaśnieniom. Jakkolwiek, odmienne zeznania złożył M. R. (3), który wskazywał na zamiar oskarżonego, to przeczyło tymże zeznaniom samo zachowanie oskarżonego – wodę perfumowaną M. odłożył na półkę, po tym, jak zerwał z niej folię, zaś co do wody toaletowej A., to po tym jak zerwał z opakowania folię, podeszła do niego pracownica sklepu i oskarżony następnie oddał jej ten kosmetyk. Takie zachowanie oskarżonego ujawniono na nagraniu z monitoringu oraz w protokole oględzin nagrania. Poza tym, takie zachowanie opisywała w swych zeznaniach M. K. (1). Sąd miał na względzie także treść protokołu zatrzymania osoby, gdzie wskazano tam na powód zatrzymania, gdzie nie było to usiłowanie kradzieży, jak i treść protokołu ujęcia, gdzie też wpisano uszkodzenie mienia. Zdaniem Sądu, zbyt daleko idącym stwierdzeniem byłoby z tych okoliczności wywodzenie, co do zamiaru oskarżonego w zakresie kradzieży kosmetyków, dlatego też Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego. Sąd miał na względzie także, iż taką wersję oskarżony przedstawił pracownicy sklepu zaraz po ujawnieniu. Na uszkodzenie rzeczy wskazywała również treść protokołu oględzin rzeczy, jak i dołączona dokumentacja fotograficzna.

B. F. (1) wyjaśnił, że odstawił kosmetyk na półkę, gdy razem z pracownicą sklepu poszedł w kierunku regałów z męskimi kosmetykami. M. K. (1) zeznała, iż oskarżony oddał jej pudełko z kosmetykami do ręki. Jakkolwiek, Sąd zauważył rozbieżności w przedstawionych wersjach, to stanowiły one tło zdarzenia. Konfrontując opisane wersje, Sąd uznał za wiarygodną tę przedstawioną przez pracownicę sklepu, albowiem w toku postępowania nie przedstawiono żadnego innego dowodu, który by w sposób skuteczny podważał jej wiarygodność. Taka wersja była także bardziej zasadna ze względu na zasady logiki i doświadczenia życiowego, albowiem trudno byłoby przyjąć, iż w wypadku stwierdzenia uszkodzenia opakowania towaru, byłby on odstawiony na półkę.

Na rozprawie B. F. (1) dodał, iż po otwarciu pudełka z kosmetykiem użył go jedynie na nadgarstek, a następnie odstawił na półkę. B. F. (1) dodał, że to samo zrobił z drugim flakonem. W tym fragmencie, mając na względzie ujawnione nagranie z monitoringu, Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Nie widać na nim takiego zachowania oskarżonego. Wyjaśnienia te były sprzeczne również z protokołem oględzin nagrania. B. F. (1) wyjaśnił, że pracownica sklepu podeszła do niego dopiero, gdy odstawił te perfumy. W tej części wyjaśnienia oskarżonego były zgodne z ujawnionym nagraniem z monitoringu oraz protokołem ich oględzin, jednak należało zaznaczyć, iż w tym momencie oskarżony miał jeszcze jedno opakowanie kosmetyków. Jedno z zabrane z półki z kosmetykami męskimi odstawił, a drugie oddał pracownicy sklepu, co też wynikało z zeznań M. K. (2).

B. F. (1) w swych wyjaśnieniach podał, co powiedział pracownicy sklepu odnośnie motywów swego zachowania. W tej części jego wyjaśnienia były spójne z zeznaniami M. K. (2), tak więc Sąd uznał je za wiarygodne.

Na rozprawie B. F. (1) wskazał na swoje zachowanie, iż nie chował przedmiotowych perfum, nie usiłował ich wynieść. W tej części, mając na uwadze ujawnione nagranie z monitoringu, jak i treść protokołu oględzin nagrania oraz zeznania M. R. (3) i M. K. (2), Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego.

W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonego nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

M. K. (1) składając zeznania, opisała w jakich okolicznościach ujawniła zrywanie folii z opakowania perfum A.. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne jej zeznania, albowiem były one spójne z wyjaśnieniami oskarżonego, jak i z zeznaniami M. R. (3). Były one także zgodne z ujawnionym nagraniem monitoringu. M. K. (2) zacytowała jakie wytłumaczenie swego zachowania podał jej B. F. (1). W tym fragmencie jej zeznania korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego, dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne. Ponadto, w swoich zeznaniach M. K. (1) opisała okoliczności ujęcia oskarżonego w związku ze zdarzeniem. W tej części Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. K. (2), gdyż korespondowały one z zeznaniami M. R. (3). M. K. (2) potwierdziła, że na miejsce do sklepu została wezwana Policja. W tej części Sąd uznał za wiarygodne jej zeznania, gdyż były one spójne z wyjaśnieniami oskarżonego, z zeznaniami M. R. (3), z zeznaniami M. S. (2). Były one zgodne także z przedłożonym protokołem zatrzymania osoby.

O rozbieżnościach w wersji oskarżonego i M. K. (2) co do okoliczności oddania kosmetyków przez oskarżonego pracownicy sklepu, patrz powyżej.

M. K. (2) dodała także, że w momencie gdy podeszła do B. F. (1) w sklepie, to nie ukrywał on faktu rozrywania folii. M. K. (1) opisała zachowanie oskarżonego. W tym fragmencie Sąd dał wiarę jej zeznaniom, gdyż były one zgodne z ujawnionym nagraniem z monitoringu, jak i protokołem oględzin nagrania. Były one spójne również z wyjaśnieniami B. F. (1).

W pozostałym zakresie zeznania M. K. (2) nie miały znaczenia dla ustaleń faktycznych w sprawie.

M. R. (3) składając zeznania, opisał zachowanie oskarżonego, które obserwował na kamerze monitoringu sklepowego. Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. R. (3), w których wskazał, iż oskarżony po tym jak zerwał folię z opakowania wody perfumowanej W. (...) odstawił je na półkę, a następnie podszedł do innej półki regału i wziął z niej kosmetyk męski – A., z którego też zerwał folię, a wtedy podeszła do niego pracownica sklepu. Zeznania te były spójne z wyjaśnieniami samego oskarżonego, z zeznaniami M. K. (1), jak i były zgodne z ujawnionym nagraniem z monitoringu i protokołem oględzin nagrania. Zaznaczyć w tym miejscu jednak wypadało, że M. R. (3) nie opisał dokładnie przebiegu całego zdarzenia, jak to zostało utrwalone na nagraniu monitoringu. M. R. (3) w swych zeznaniach wskazał również na przyczynę wezwania Policji – podejrzenie usiłowania dokonania kradzieży perfum ze sklepu. W tym fragmencie Sąd odmówił wiary zeznaniom M. R. (3). Były one sprzeczne z zeznaniami M. S. (2), który wskazał, iż przyczyną wezwania Policji było uszkodzenie opakowań perfum. Ponadto, zeznania te pozostawały w sprzeczności z ujawnionym protokołem zatrzymania osoby, w którym wskazano na przyczynę zatrzymania, jak i z treścią protokołu ujęcia osoby przez ochronę. W tychże dokumentach wskazano uszkodzenie mienia jako przyczynę zatrzymania oskarżonego.

Zdaniem Sądu, z zachowania oskarżonego, zbyt daleko idącym wnioskiem było stwierdzenie, iż oskarżony próbował ukraść perfumy, co też nie wynikało z jego zachowania w sklepie, do czasu jego ujęcia.

M. R. (3) wskazał co było przedmiotem czynu oraz jaka była wartość kosmetyków. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. R. (3), albowiem korespondowały one z zeznaniami M. S. (2) oraz były zgodne z ujawnionym protokołem oględzin rzeczy.

Sąd zwrócił uwagę, iż M. R. (3) zeznał, iż B. F. (1) odstawił na półkę perfumy, z których zrywał folię, gdy zobaczył idącą w jego stronę pracownicę sklepu. M. K. (2) nie wskazała na taką okoliczność. Z opisu zawartego w protokole oględzin nagrania wynikało, iż oskarżony po otwarciu tegoż opakowania kosmetyków, po zerwaniu z niego folii, otworzył i zamknął pudełko, a następnie odstawił je na półkę, obok tych, które otworzył jako pierwsze. W tym fragmencie mając na względzie ujawnione nagranie z monitoringu, Sąd uznał za niewiarygodne zeznania M. R. (3) w tym fragmencie. B. F. (1) odstawił na półkę zabrane z regału z męskimi kosmetykami inne opakowanie, zanim jeszcze podeszła do niego pracownica sklepu. Podeszła ona do oskarżonego dopiero, gdy ten otwierał trzecie opakowanie kosmetyków.

W pozostałym zakresie zeznania M. R. (2) nie stanowiły podstawy do ustaleń faktycznych w sprawie.

M. S. (2) składając zeznania wskazał gdzie i kiedy nastąpiła interwencja Policji. W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. S. (2), albowiem były one spójne z wyjaśnieniami oskarżonego, z zeznaniami M. K. (1) i M. R. (3), jak i były zgodne z przedłożonym protokołem zatrzymania osoby. M. S. (2) podał jaka była przyczyna podjęcia interwencji Policji w sklepie (...). W tym fragmencie Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. S. (2), albowiem korespondowały one z wyjaśnieniami B. F. (1). Były one również zgodne z protokołem ujęcia oraz protokołem zatrzymania osoby, gdzie wskazano na przyczyny podjęcia czynności wobec B. F. (1). M. S. (2) opisał jakie zostały poczynione przez niego ustalenia na miejscu zdarzenia. W tym fragmencie Sąd dał wiarę zeznaniom M. S. (2), gdyż korespondowały one z wyjaśnieniami oskarżonego, jak i były zgodne z protokołem ujęcia. M. S. (2) opisał także jakie zostały podjęte czynności wobec B. F. (1). Sąd dał wiarę jego zeznaniom w tej części, gdyż były spójne z wyjaśnieniami oskarżonego, jak i były zgodne z przedłożonym w sprawie protokołem zatrzymania osoby. M. S. (2) wskazał w swych zeznaniach również na wartość perfum, będących przedmiotem niniejszego postępowania. W tym zakresie jego zeznania były wiarygodne, albowiem były one zgodne z przedłożonym w sprawie protokołem oględzin rzeczy, jak i korespondowały z zeznaniami M. R. (3).

Nic nie wniosły do rozstrzygnięcia sprawy zeznania **M. S. (3)**.

Sąd w pełni podzielił wnioski zawarte w **opinii sądowo – psychiatrycznej** dotyczącej oskarżonego B. F. (1). Wynikało z niej, że stan psychiczny w czasie popełnienia czynu nie znosił, ani nie ograniczał jego zdolności do rozpoznania znaczenia swojego czynu ani pokierowania swoim postępowaniem. Nie rozpoznano u B. F. (1) objawów choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego, rozpoznano natomiast uzależnienie od substancji psychoaktywnych w postaci alkoholu oraz heroiny. Jednakże poczytalność oskarżonego w czasie czynu nie budziła wątpliwości. Przedmiotowa opinia została sporządzona na potrzeby niniejszego postępowania przez biegłych lekarzy psychiatrów – osoby posiadające odpowiednią wiedzę i doświadczenie zawodowe w danej dziedzinie medycyny. Nie była ona kwestionowana przez strony postępowania, ani nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne przeprowadzone **dowody z dokumentów**, o protokole oględzin nagrania z monitoringu – patrz poniżej. Zostały one sporządzone w przypisanej im formie i przez organy do tego powołane. Nie były kwestionowane przez strony postępowania ani nie budziły wątpliwości Sądu.

W tym miejscu należało jednak zwrócić uwagę na treść **protokołu oględzin nagrania z monitoringu**. Protokół ten został sporządzony lakonicznie i nie opisywał dokładnie przebiegu zdarzenia, ujawnionego na nagraniu. Sąd zwrócił uwagę, iż w treści protokołu wskazano, iż oskarżony odszedł do półki z męskimi kosmetykami, wziął jeden z nich, powrócił do półki, gdzie stały kosmetyki w złotym opakowaniu, a tam wyjął z koszyka perfumy, odpakował je z folii, otworzył pudełko, zamknął je i odstawił perfumy na półkę obok stojących już kosmetyków w złotym opakowaniu, które otworzył uprzednio. Po chwili pojawiała się pracownica sklepu. Dokonując oglądu nagrania z monitoringu,

Sąd zauważył, iż w koszyku oskarżonego, z którym podszedł do półki z perfumami stojącymi w złotym opakowaniu, znajdowały się dwa pudełka kosmetyków zabranych w półki z regału z męskimi kosmetykami. Pracownica sklepu pojawiła się, gdy oskarżony otwierał z folii drugi z tymże kosmetyków, który miał w koszyku, po tym jak pierwszy odstawił na półkę. W tym zakresie protokół z oględzin był nierzetelny i nie mógł stanowić podstawy do ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd uznał za wiarygodne **nagrania z monitoringu**, przedstawione w sprawie. Na nagraniu tym ujawniono moment zdarzenia. Nagranie to zostało zabezpieczone zaraz po zdarzeniu. Nie budziło ono wątpliwości Sądu, ani nie było kwestionowane przez strony.

Oskarżonemu zarzucono popełnienia przestępstwa z 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż rozpoznając niniejszą sprawę Sąd badał wartość mienia, będącego przedmiotem zarzutu, albowiem przestępstwo kradzieży należy do przestępstw tzw. przepołowionych.

Uwzględniając, iż łączna wartość kosmetyków, będących przedmiotem postępowania wynosiła 474,98 złotych, to Sąd badał czy zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona wykroczenia z art. 11 § 1 kw w zw. z art. 119 § 1 kw.

Przepis art. 11 § 1 kw stanowi, iż odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje. Przepis art. 119 § 1 kw stanowi zaś, iż odpowiedzialności podlega kto kradnie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza $\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia. Kradzież z art. 119 § 1 kw stanowi dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w rozumieniu art. 278 § 1 kk. Powyższe prowadzi do wniosku, iż wykroczenia tego można dokonać wyłącznie umyślnie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (por. marek Kulik, Komentarz do art. 278 Kodeksu karnego [w] Mozgawa M (red.), Budyn – Kulik M., Kozłowska – Kalisz P., Kulik M., Kodeks karny. Komentarz., Wolters Kluwer 2015). W czasie orzekania, w 2017 roku, wartość minimalnego wynagrodzenia, zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09 września 2016 roku (Dz. U. 2016, Nr 1456) wynosiła 2.000,00 złotych. W związku z tym, wartość rzeczy ruchomej podlegającej ocenie z punktu widzenia przepisu art. 119 § 1 kw stanowiła 500,00 złotych.

Zdaniem Sądu, zachowanie B. F. (1) nie wypełniło znamion wykroczenia z art. 11 § 1 kw w zw. z art. 119 § 1 kw. Sam B. F. (1) wskazywał i przyznawał się do uszkodzenia folii na opakowaniach kosmetyków. Twierdził on, iż jego zamiarem nie była kradzież tychże kosmetyków. Te twierdzenia oskarżonego poparte zostały ujawnionym nagraniem z monitoringu – po tym jak otworzył on opakowanie wody perfumowanej W. (...), odstawił je na półkę, z której uprzednio zostało przez niego wzięte. Po otwarciu opakowania wody toaletowej A., oddał je pracownicy sklepu. Zdaniem Sądu, zbyt daleko idącym twierdzeniem byłoby przyjęcie tezy, iż ten kosmetyk oskarżony miał zamiar zabrać, gdy poprzedni odstawił na miejsce. Z ujawnionego nagrania z monitoringu sklepu, nie wynikało, aby zachowanie oskarżonego bezpośrednio zmierzało do dokonania kradzieży wskazanych w zarzucie kosmetyków. Oskarżony nie ukrywał ich, nie zbliżał się z nimi do wyjścia ze sklepu, nie podjął ucieczki, gdy pracownica sklepu zainteresowała się jego zachowaniem. O przyjęciu bezpośredniego zamiaru popełnienia czynu zabronionego w postaci kradzieży nie świadczyło jeszcze przejście oskarżonego z zabranym z półki z męskimi kosmetykami opakowaniem wody toaletowej A. w inną część sklepu i tam otwarcie tegoż opakowania. W sytuacji oskarżonego, zdaniem Sądu, co do zarzutu kradzieży można by było rozważać jedynie niekaralne przygotowanie.

Sąd miał na względzie również zeznania M. S. (2), wskazującego na przyczyny wezwania Policji, zeznania M. K. (1) opisujące zachowanie oskarżonego, jak i treść protokołu zatrzymania osoby, protokołu z ujęcia osoby, gdzie wskazano na przyczynę podjętych interwencji wobec B. F. (1) właśnie nie usiłowanie kradzieży, lecz uszkodzenie mienia.

Mając na względzie zebrany materiał dowodowy, wyjaśnienia oskarżonego, przedłożony w sprawie protokół zatrzymania osoby, protokół ujęcia, protokół oględzin rzeczy, dokumentację fotograficzną, nagranie z monitoringu, protokół oględzin monitoringu, jak i zeznania M. K. (1) i M. S. (2), Sąd doszedł do przekonania, iż zachowanie oskarżonego B. F. (1) wypełniło znamiona wykroczenia z art. 126 § 1 kw. W myśl tego przepisu, odpowiedzialności podlega kto m.in. uszkadza rzecz przedstawiającą wartość niemajątkową. Strona przedmiotowa omawianego

wykroczenia zakłada m.in. umyślne uszkodzenie rzeczy przedstawiającej wartość niemajątkową. Przez rzecz przedstawiającą wartość niemajątkową należy w tym kontekście rozumieć przedmioty, które przedstawiają minimalną wartość majątkową, nie podlegające obrotowi. Znamionami przedmiotowymi omawianego wykroczenia jest m. in. uszkodzenie, czyli częściowe zniszczenie, takie oddziaływanie na rzecz, które powoduje ograniczenie jej właściwości użytkowych lub możliwości jej wykorzystania zgodnie z przeznaczeniem. Wykroczenie określone w art. 126 § 1 kw ma charakter skutkowy, może być popełnione w wyniku działania. Strona podmiotowa wykroczenia wynikającego z art. 126 § 1 kw polega na umyślności. W przypadku niszczenia lub uszkodzenia rzeczy wykroczenie może być realizowane zarówno w zamiarze bezpośrednim jak i ewentualnym (por. Maciej Szwarczyk, Komentarz do art. 126 Kodeksu wykroczeń [w] Bojarski T. (red.), Michalska-Warias A., Piórkowska-Flieger J., Szwarczyk M., Kodeks wykroczeń. Komentarz. Wolters Kluwer 2015).

Oskarżony B. F. (1), w sklepie (...) w W., przy ul. (...), w dniu 16 lutego 2016 roku, zrywając z opakowań kosmetyków folię ochronną dokonał jej uszkodzenia. Zerwana folia ochronna, która uprzednio była założona fabrycznie na towar sklepowy, nie mogła już stanowić skutecznego zabezpieczenia towaru. Jednocześnie folia ochronna, zdaniem Sądu, stanowiła rzecz przedstawiająca wartość niemajątkową w zestawieniu jej wartości z wartością opakowania kosmetyków. Zerwany kawałek folii w wyniku jej uszkodzenia, nie podlegał obrotowi. Oskarżony wiedział, iż dokonuje uszkodzenia folii z opakowania, co wynikało z jego wyjaśnień. W takiej sytuacji, w ocenie Sądu, zachowaniem B. F. (1) wypełniło znamiona wykroczenia z art. 126 § 1 kw.

Zgodnie z treścią art. 126 § 2 kw ściganie wykroczenia opisanego w art. 126 § 1 kw, następuje na żądanie pokrzywdzonego. Sąd zwrócił się do pokrzywdzonego, zakreślając termin 7 dni, do złożenia takiego żądania. Pismo z Sądu zostało odebrane w dniu 08 marca 2017 roku. Pomimo upływu zakreślonego terminu, żądanie takie nie zostało złożone. W związku z powyższym, Sąd, opierając się na treści art. 5 § 1 pkt 9 kpw, zgodnie z którym wszczęte postępowania ulega umorzeniu, gdy brak jest żądania ścigania pochodzącego od osoby uprawnionej, umorzył postępowanie w niniejszej sprawie.

Z uwagi na rozstrzygnięcie, Sąd stosując dyrektywy art. 44 § 5 kpw, odwołując się jednocześnie do regulacji zawartych w art. 230 § 2 kpk, zwrócił pokrzywdzonemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością dowody rzeczowe w postaci wody toaletowej A. o pojemności 75 ml oraz wodę perfumowaną W. (...) o pojemności 40 ml, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz SIP 2372-2373/16 pod pozycjami 1 i 2, uznając ich zbędność dla dalszego postępowania.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 119 kpw nakazującego odpowiednie stosowanie w przypadku procedowania w sprawach o wykroczenia między innymi przepisów art. 618 § 1 pkt 11 kpk i art. 624 § 1 kpk.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. B. kwotę 852,00 złotych, powiększoną o wartość podatku VAT tytułem pomocy prawnej udzielonej obwinionemu z urzędu, mając na względzie treść § 17 ust. 1 pkt 1 i z § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 1 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2015, poz. 1801).

Sąd, omyłkowo zastosował w niniejszej sprawie przepis art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw, zamiast jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach wskazać treść art. 118 § 2 kpw, który stanowi, iż w wypadku umorzenia postępowania w sprawie, w której oskarżenie wniósł oskarżyciel publiczny, koszty ponosi Skarb Państwa.